

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. II. De discretione & intentione simplici, quam spiritualis debet in
omnibus actionibus amplecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Monile
Spiritus.

mea passionis, cum fide recta; & verâ penitentiâ.

12.
O peccator cogitanda iustitia Dei, si mul cum ejus misericordia: & nullo modo est procrastinanda conuersio, ob spem misericordiam, dum adest iustitia.
Lib. 4.
Revel. 6, 7.

Ceterum non solum misericordia, sed & iustitia Dei prudenter consideranda est, de qua iustitia Christus frequenter beatæ Birgittæ valde terribilia locutus est. Hæc aliquando audivit (Deo sic volente) dæmones testimonium perhibentes veritati, dicentesque Domino: *Si creatura illa, quam maxime diligis, videlicet virgo que te genuit, & nunquam offendit, peccasset mortaliter, ac sine divina contritione mortua esset, ipsa calum niam nunquam obtinisset, sed nobiscum in inferno cruciaretur; adeo tu iustitiam diligis.* Igitur peccator quisque non dicat apud se: Sequar modò voluntates & voluptates meas liberè, fruam delicijs & jucunditatibus hujus mundi, postea corrigâ me in fine vitæ meæ; magna enim & immensa est misericordia Dei, quodcumque me pœnituerit peccatorum meorum, recipiet me pius Dominus, & salvus ero: interim faciam quod libet. Non hæc dicat peccator, non sic agat, non seipsum in periculum coniciat: sed sine procrastinatione vitam suam malam corrigere studeat, & peccata sua coram Sacerdote (si potest) confiteatur, idque purè & integrè. Quamvis enim Deus promittat peccatori verè pœnitenti misericordiam, non tamen promittit in peccatis perseveranti veram pœnitentiam, nec longam vitam. Ceterum verò est, quia si

peccator, qui criminibus sceleribusque suis injuriam Deo intulit, veram contritionem & pœnitentiam, antequam anima ejus separaretur à corpore, non habuerit, exigente divina iustitia in æternū peribit. O quàm multi persuasionibus diabolicis seducti, permanent ac moriuntur in suis iniquitatibus! Vnde & in Revelationibus beatæ Birgittæ, animæ aliquando dicuntur descendere ad infernum, sicut nix descendit in terram.

CAPUT II.

De discretione & intentione simplici, quàm spiritualis debet in omnibus actionibus amplecti.

1. Moderatio usurpanda in omnibus exercitijs pietatis & mortificationu.
2. Omnia corporis membra discretè mortificanda, sicut per ea omnia peccavimus.
3. Continentia & abstinentia, quantum modica, pro Deo suscepta, immensum pramium recipit.
4. Intentio recta benedicti divini in omnibus actibus excellentissimus est dilectionis gradus.
5. Velle habere fervens desiderium Deo placendi, apud Deum pro ipso desiderio reputatur.
6. Devota meditatio passionis Dominice frequentè est assumenda.
7. Stigmata Christi impressa manibus ac pedibus D. Elisabethæ de Spalbreck.
8. Exemplo optissimo probatur, non solum interna opera, verum etiam externa Deo placere.

Inelyta virgo & martyr Agnes apparens sanctæ Birgittæ, dixit: *Filia, sis stabilis, & non retrocedas, nec etiam plus debito procedas. Neges enim debes te ultra vires affligere, nec alios supra naturam tuam in bonis operibus imitari: quia Deus ab æterno disposuit operibus*

des in
immedi-
eo mortu-
ficationis
ardore.
Lib. 4.
Revel.
cap. 2.

bus humilitatis & charitatis aperi-
re calum peccatoribus, & vult ut
servetur in omnibus discretio, ac
mensura. Invidus verò diabolus
plerumq; homini imperfecto suadet,
ut supra vires jeiunet, & assumat
exercitia importabilia, aut nimis
se ad sublimia extendat. Hoc facit
hostis callidus, ut dum homo conti-
nuat malè incepta propter ruborem,
cuius deficiat propter propriam in-
firmitatem. Idcirco metire teip-
sam secundum fortitudinem aut de-
bilitatem tuam: quia alij sunt na-
tura fortiores, alij infirmiores, alij
gratiâ Dei ferventiores, atq; alij
bona consuetudine alacriores.
Regete, & ordina vitam tuam jux-
ta consilium timentium Deum, nec
velis videri quod non es, nec illud
inquierè appetas quod supra vires
tuas est. Sunt nonnulli, qui om-
nino meritis suis credunt se obren-
turos calum: & sunt qui operibus
suis putant se posse dignè satisfacere
pro peccatis quæ commiserunt.
Sed horum* error damnabilis est:
quia si homo etiam centies traderet
corpus suum ad mortem, non posset
respondere Deo unum pro mille.
Hæc beata Agnes.

* Si ex-
cludant
Dei gra-
tiam, &
in solis
suis me-
ritis at-
que ope-
ribus
confi-
dant.
2.
Per om-
nia mem-
bra pec-
cavimus,
ideo in
omnibus
membris
mortifica-
tionem
portemus.
Lib. 1.
Rev. c.
2. & lib.
c. 4. 26.

Aliquoties Christus dixit ipsi
Birgittæ, quòd satisfactio sit fa-
cienda omnibus membris, sicut
peccata membris omnibus fue-
runt admitta. Homo igitur cum
omni diligentia & humilitate
corrigat se, ac Deo (qui pro mo-
dica emendatione hic rite ex bo-
na voluntate peracta, gravia sup-

plicia in alio sæculo remittit) ut-
cunq; satisfacere non negligat,
cohibendo, propter amorem Dei,
oculos à malo atq; inutili aspectu;
aures, à noxio & inepto auditu;
os, à malis & otiosis verbis; cor,
à perniciosis & insulsis cogitatio-
nibus, pravisque desiderijs; ac to-
tum corpus, ab his quæ animam
contaminant. Abstineat non
solum ab illicitis, sed etiam à qui-
busdam licitis prudenter. Mor-
tificet in se studiosè propriam vo-
luntatem & vitia; patienter ferat
quæq; adversa, & bonis operibus
sanctisq; exercitijs ac virtutibus
deditus sit. Verumtamen in satis-
factione & * meritis Jesu Christi
potius quàm in proprijs operibus
ac meritis semper confidat: nam
unica guttula pretiosi Sanguinis
Domini Jesu dignior est, quàm
omnia merita humana.

monile
Spixite

* Meri-
tis Jesu,
non no-
stris ni-
tendū.

Christus beatæ Birgittæ ait: 3.
† Abstinencia & continentia, quan-
tūvis modica, pro honore & amo-
re meo discretè suscepta atq; pera-
cta, meretur à me magnum premi-
um. Et profectò, qui prudenter
propter Deum continet se, ne id
quod necessarium vel utile non
est, aspiciat, audiat, odoretur,
gustet, loquatur, tangat; quiq;
propriæ voluntati ac sensualitati
etiam in rebus minimis cum dis-
cretionem reluctatur, rem Deo ma-
gis gratam facit, quàm si multos
mortuos ad vitam revocaret.
Hinc Patres dicunt istud quod se-
quitur: Si duo homines in eodem iti-
nere constituti, elegantem flosculū
inve-

Continen-
tia & ab-
stinencia
modica
merces
plurima.
In Rev.
extrav.
c. 65.

inve-

Monile
Spiritu.

invenirent, quorum alter cuperet quidem illum decerpere, sed melius deliberans dimitteret eum propter Deum; alter verò nihil premeditatus carperet florem: iste quidem simpliciter decerpendo non peccaret; at ille propter Deum dimittendo ipsum florem, tantum præ decerpente obtineret meritum, quanta est distantia celi à terra. Verumtamen si is, qui decerpit florem, purè ad laudem Dei eum decerperet, etiam ipse maximum meritum acquireret. Itidem & qui convenienter propter Deum à cibo abstinet, Deo valde placet: & qui convenienter ad honorem Dei manducat, etiam placet Deo.

4. Beata Gertrudis audivit à Domino, quòd tunc eximiam illi dilectionem exhiberet, quando ad laudem ejus cogitabat, aspiciebat, audiebat, loquebatur, vel faciebat aliqua utilia. Intellexit etiam, quòd quoties quis devota intentione inspicit imaginem Christi crucifixi, toties respicitur amanter à Dei benignissima misericordia: & hinc anima ipsius, tanquam lucidum speculum, suscipit in se ex divino amore imaginem admodum jucundam, unde etiam tota curia cælestis mirificè lætatur. Et hoc erit illi in gloriam æternam. Intellexit item, Deo gratum remuneratio-

† Hanc mortificationem in minimis & licetis laudat, & ex Bonaventura etiam confirmat R. P. Alfonsus Rodericus Exercitii Perfectionis parte 2. tract. 1. c. 13. qui etiam sequentem Revelationem B. Gertrudis commendat parte 2. tract. 7. cap. 2. & cum O. R. P. Antonius Balinghem lib. 3. de Oratione jaculatoria cap. 18.

neque dignum esse, si quis pro honore atque amore Dei etiam calamum è terra levaverit, aut passum unum fecerit.

Cùm eadem virgo Gertrudis aliquando conquereretur, quòd tantum desiderium ad Deum habere non posset, quantum habere debebat, divinitus edocta est, optimè Deo sufficere, si homo verè velit & optet habere magnum desiderium, quando modicum vel nullum desiderium in se sentit: quia quàm magnum vellet habere, tam magnum habet coram Deo. Et Deus in corde continente hujusmodi desiderium (scilicet voluntatem habendi desiderium) libentiùs habitat, quàm homo posset habitare in vernantibus amœnissimisque floribus.

6. Frequentissimè Dominus revelavit charissimis sponsis suis Gertrudi, Birgittæ, Mechtildi, Catharinæ, quàm sit & sibi acceptum, & homini fructuosum, recolere passionem Christi pia, humili & sincera attentione vel devotione: quod & ipsæ diligentissimè semper fecerunt. Nam eandem Domini Jesu passionem (quæ licet amarissima acerbissimaque fuerit, tota tamen charitatis dulcedine plena est) adeò profundè visceribus animarum suarum infixarant, & tam ardenti suaviq; affectu ruminare solebant, ut illa esset eis mel in ore, melos in aure, jubilus in corde.

Itidem

7. Itidem sanctissima virgo Elisabeth de Spalbeeck ingenti devotione quotidie passionem Dominicam recolere consueverat. Vnde & Christus stigmata quinque Vulnerum suorum manibus ac pedibus & latere ejus verissime impressit: adeo ut ex ipsis, tanquam è recentibus plagis, copiosus sanguis plerumque efflueret, idque potissimum Ferijs sextis. Quæ quidem virgo purissima septies quotidie ita rapiebatur in Deum, ut nullus sensus, nullus motus, nullus status in ea appareret. Totum enim corpusculum illius profusus obrigescebat, nec ulla pars ejusdem sacri corporis tunc moveri poterat, quin totum corpus moveretur. Nos prædictas virgines imitati, inculpamus, cordibus nostris passionem Domini Jesu, & pro ea gratias sedulo agamus.

8. Beatam Gertrudem Dominus hac similitudinem aliquando instruxit: *Quemamodum, inquit, præpotens aliquis Imperator non solum gaudet habere in palatio suo delicatas ornatasq; puellas, sed etiam am constituit & ordinat Principes, Duces & milites, aliosque ministros diversis operibus aptos, qui semper parati sint ad negotia ejus peragenda: ita & ego non solum delector in interioribus delicis eorum quæ divine contemplationis quietem (me trahente) sequuntur, verum etiam allicior ad manendum cum filijs hominum, dum ipsi qualibet exercitia utilium nego-*

riorum mei honoris & amoris causâ suscipiunt. Igitur frequens & pura oratio plurimum quidem ornat animam ejus, cui vacat crebro orare, & qui gratiam orandi habet: (quid enim dignius, quam assidue loqui cum Rege cælesti?) attamen etiam opera externa, propter Deum ritè peracta, magnum decorem conferunt animæ fidei.

a Si nempe adsit vera & absoluta voluntas, ut explicat ad praxim pro indevote ac distractè orantibus in Officijs divinis R. P. Jacobus Alvarez de Paz tom. 3. lib. 1. part. 2. cap. 16. §. secundo

b R. P. Cornelius à Lapide super Zachariæ cap. 12. §. 10. *Et plangent eum planctu quasi super unigenitum*, præter has quatuor Passionem Jesu Christi devotissime add. & as, quas ex hoc loco Blossij producit, addit alias non tantum mulieres, ut duas Claras, nempe Assisiam & de Montefalco, Lydvvinam, Coletam, Hedvygem, Elisabetham; sed & viros varios, singulari pietate & gustu ac fructu amarissimam Domini Jesu passionem, Vulnera & mortem plangere solitos. De eadem Passionis meditatione, & de eodem Blossij loco, vide eundem R. P. Cornelium 1. Pet. 2. v. 24. *Cujus livore sanati estis*

c P. Iulium Nigronium in Regula vitam communem Soc. Jesu §. 18. Hujus virginis admirabilem vitam inveniet pius lector in m. ss. Herkenrode & Rubesvallis, auctore Philippo de Clara valle, teste oculato, in Monasterio Herkenrodensi, ubi beata Elisabetha inter sanctimoniales Bernardinas vixit. Quoties sacram Communionem sumebat, toties infallibiliter extra se ad Deum rapiebatur. Sæpe etiam multa millia animarum à vinculis pænarum & igne Purgatorio liberavit. ut afferit fide dignissimus, secretorum conscius. Ad hæc novo, & in illam usque diem inaudito exemplo, singulis diebus ad Horas septenas Canonicas, recolendis Dominica Passionis mysterijs ab Ecclesia assignatas, valde singulari, & ad spectantium ædificationem ac compunctionem apposito modo, septies à sensibus abrepta in ecstasim, quasi per internam compassionem, totam Domini nostri Passionem, per septem stationes, varijs tum pijs, tum modestis, tum affectuosis gestibus, statibus, raptationibus, diverberationibus, ligationibus, in suo corpore

Pp

repræ

Monile spirit.

representabat. Hoc novum pie compassionis schema erga Christi Iesu passionem, in virgine humili & imbecillo corpore supra vires humanas Deus mundo exhibere voluit, non minus ad augendam Christi patientis gloriam, quam ad suscitandam piarum animarum devotionem. Dionysius Cathusianus lib. 3. de Contemplat. art. 19. Compatriotam suam vocat, & laudat: item parte altera Concionum de Sanctis art. 24. de Passione Domini, affirmat, ob insignem illam recolendam passionis Domini per septenas representationes pietatem, meruisse à Deo septenos illos raptus quotidianos, & Stigmata quinque Christi Vulnerum in corpore suo impressa. Eadem de hac virgine narrat Franciscus Bivarius de feminis illustribus Ordinis Cisterciensis; & vita ejus citatur, ac ultra modum valde admirabilis vocatur, in Cathalolo librorum Canonicorum Regularium prope Arnhemium, apud Martinenses Lovanii. Lectu quoque dignissima sunt, quæ de hac Elisabeth quam Hemmenrodensem vocat, notavit R. D. Historiæ Cisterciensis illustrator clarissimus, Chryostomus Henriquez in Menologio Cisterciensi, Novembris die XIX. ubi præter hic citatos nominat Joannem Gillemannum parte 1. Noyalis Sanctorum Brabantæ, & Aubertum Miræum in Chronico Cisterciensi ad annum M. C. LXXXII. & deinde refert hæc Blossii verba Monilis spiritualis cap. 2. Multa quoque adfert memoratu digna sedulus pietatis antiquæ Belgicæ indagator R. D. Arnoldus de Raiffe, in Anctario Natalium Sanctorum Belgii Joannis Molani, ad diem Novembris XIX. §. 2. qui & ad diem Martii XVI. §. 3. & in Hierogazophylacio Belgico, in Herkenroda, textens catalogos Sanctorum, qui illustres nominantur ob portata Christi Stigmata impressa in corpore suo, affirmat, facta etiam Blossii scriptorum mentione, cum hac Elisabetha alios atque alias quinque Stigmata Vulnerum Christi, tametsi alia à S. Francisco formâ ac figurâ, carni suæ impressa gestavisse. Pro qua re pridem quoque calculum suum dedit R. P. Henricus Sedulius in recensito & docto Commentario ad vitam Patris sui sancti Francisci, Historiæ suæ Seraphicæ insertam, cap. XLII, num. 10. Obiit Elisabetha circa annum Domini M. CC. LXVI. quam tamen R. D. Chryostomus putat perigisse ultra annum M. CCE.

CAPVT III.

Documenta orationis & officij
divini.

1. Bona voluntas est oratio continua, quæ tamen sæpe debet elevari ad actualem orationem.
2. Omni proprietati in voluntarijs exercitijs renuntiandum, ut Dei vocationi pareamus.
2. Orationis verba cum actuali attentione recitanda.
4. Ariditas mentis, involuntariæ distractiones non minuunt, sed augent orationis meritum.
5. Cordis instabilitas non potest in hac vita omnino tolli: sed debet discretè curari.
6. Orantes gravissimis impugnat diabolus: propterea tunc animosius orationi insistendum, ut illo confusus recedat.
7. Aliorum orationibus se commendare, pius est, & Deum adspicit etiam orandi desiderium.
8. Brevis & ardens oratio valde efficax apud Deum.
9. Affectus, discretio, & pia fiducia suppleant ea, quæ legitime impediti complere non potuimus.
10. Hora Canonica orationibus Christi, quæ pro nobis in terra sudit, sunt unienda.
11. Oratio post preces horarias qualiter offerenda.
12. Quod deest orationibus nostris, cor dulci Iesu supplet, quando fecimus per Dei gratiam quod posuimus.
13. Opera etiam minima per Christum Deo oblata, sunt magna & nobilia.

Dominus dixit ad virginem Catharinam: Sanctum desiderium anima, videlicet bona voluntas, continua oratio est, quia virtutem habet orationis. Et quidquid homo in Dei proximitate facit, potest vocari oratio, cum charitatis affectus pro oratione reputetur. Bona tamen voluntas, piusque affectus, certis temporibus & horis elevari debet in me per actualem devotionem. Scito, filia, quod ani-